

Huslejenævnenes Opgave er forskellige Hverv, der er paalagt dem ved denne Lov, Rigslejeloven og Boligmangelloven, bl. a. med Hensyn til Fastsættelse af Grundleje, Klage angaaende Udlejerens Undladelse af at udføre de ham paalagte store Istandsættelsesarbejder m. m.

Huslejenævnenes Afgørelser kan retsligt appelleres.

Gebyrer ved Huslejenævnene og Appelretten fastsættes af Overøvrigheden. Den tabende betaler Omkostninger.

Sager, der er paabegyndt efter ældre Lovgivning, færdigbehandles efter denne. — Overøvrigheden kan med Arbejdsministerens Tilslutning bestemme, at bestemte Landomraader eller bestemte Arter af Lejerum skal være udelukket fra Bestemmelserne i Lovens Afsnit I (det vil sige Lejemaals Ophør ved Opsigelse i Domstilsfælde).

For Tiden behandles i Rigsraadet et Forslag til en Lov, indeholdende væsentlige Ændringer. Rigslejeloven og Lejerbeskyttelsesloven skal herefter træde ud af Kraft 1. April 1936, dog kun saafremt der inden den Tid er sket en Ændring i Bürgerliches Gesetzbuch, hvorved der ogsaa i Fremtiden sikres Lejerne en stærkere Beskyttelse.

Endvidere skal ifl. Forslaget en Ejer, som har ejet Huset i 3 Aar, kunne opsiges Lejeren, naar han selv vil bebo Lejligheden. Flytter Ejeren da ikke selv ind i Lejligheden, skal han erstatte Lejeren den forvoldte Skade.

Retten til at paaberaabe sig den »lovbestemte« Leje skal indskrænkes. Er en højere Leje end den lovbestemte aftalt, kan Lejeren ikke paaberaabe sig den lovbestemte Leje, naar han har tilbudt mere end en anden, der har søgt Lejligheden, og derved har faaet Lejligheden, og heller ikke, hvis han i 1 Aar har betalt den højere Leje, med mindre han befinder sig i en økonomisk Nødstilstand.